

Emnerapport vår 2016

Emnekode og namn: DIDANOR2/DIDANORAN2

Faglærer si vurdering av gjennomføring

Praktisk gjennomføring: Det har vore halde 10 dobbelforelesingar fordelt på to forelesarar. Eigentleg var det 11 forelesingar som var planlagt, men ei falt vekk grunna sjukdom. Seks av forelesingane blei halde før praksisperioden, og fire etter praksisperioden.

Det har vore i alt 19 studentar; 17 på DIDANOR2 og to studentar på DIDANORAN2. Dei to studentane på DIDANORAN2 har hatt same fellespensum som studentane på DIDANOR2, elles har dei hatt sitt eige pensum. Dei har fått tilbod om å følgja undervisninga i DIDANOR2. Det har vore ein kjerne på 11-12 studentar som har møtt på forelesingar i semesteret.

Strykprosent: 0

Fråfall: 1 (DIDANOR2)

Karakterfordeling: Åtte studentar valde munnleg eksamen: A: 3, B: 4, C: 1

11 studentar valde rettleidd semesteroppgåve: A: 3, B: 5, C: 3

Studieinformasjon: Studentane har fått meldingar på Mi Side og på e-post.

Tilgang til relevant litteratur: Mesteparten av pensumlitteraturen i faget har vore artiklar som studentane har kjøpt via Litteraturkiosken til UiB. Nokre artiklar har studentane hatt gratis tilgang til gjennom nettverket til UiB. Tre av bøkene på pensumlista for DIDANOR2 overskrider reglementet frå KOPINOR. Desse bøkene måtte studentane kjøpe. Studentane på DIDANORAN2 har måtta kjøpe ei bok.

Etter kvar undervisningsøkt har faglærarar lagt ut presentasjonar og anna i fillageret.

Faglærer si vurdering av rammevilkåra

Lokale og undervisningsutstyr: Undervisningsstaden har stort sett vore på Sydneshaugen skule. Det har fungert fint.

Faglærer sin kommentar til studentevalueringa(ne)

Metode/gjennomføring: Studentane som var på forelesing den siste undervisningsøkta, fekk utdelt eit evalueringsskjema på papir. Det kom inn i alt 11 skjema.

Det første spørsmålet gjekk på kor stor del av undervisninga dei har følgd i semesteret. Her er det seks studentar som skriv at dei har vore til stades 75 % og fire som skriv at dei har vore til stades 100 %. Ein student har markert ein stad mellom 75 % og 100 %.

Dei fleste (7 stk) synest det er bra at vi ber dei seie frå om dei ikkje kan møte til undervisning. To studentar meiner at det ikkje spelar noka rolle, medan to har skrive at dei ikkje veit.

Ingen seier at dei er misnøgde med undervisninga i emnet; 10 av 11 skriv at dei er nøgde eller svært nøgde med undervisninga. Ein student skriv at ho/han er verken nøgde eller misnøgde. Den studenten som skriv at han/ho er verken nøgde eller misnøgde skriv at han/ho har vore til stades på 100% av undervisninga.

Det er eit noko større sprik i gruppa når det gjeld i kva grad studentane er nøgde med organiseringa av og informasjon gitt om undervisninga: Her skriv åtte studentar at dei er nøgde eller svært nøgde, medan ein student skriv at han/ho er verken nøgde eller misnøgde. Ein student skriv at han/ho er misnøgde med organiseringa av og informasjonen om undervisninga.

Under utdjupeing av kva dei er spesielt godt nøgde med i undervisninga, er det fleire som peiker på engasjerte forelesarar. Andre moment som blir nemnt er at forelesingane har vore godt strukturerte og fokusert på relevante tema, at studentane får jobbe med praktiske oppgåver i grupper som koplar teori til praksis (at det ikkje er reine teoretiske forelesingar). Nokre peiker også på at dei har følt seg trygge i gruppa og har vore komfortable med å snakke, spørje og diskutere med dei andre studentane.

Når det gjeld forslag om korleis emnet kan bli forbetra, skriv nokre studentar at dei vil ha enda meir fokus på å knytte teori til praksis, og meir fokus på undervisningsopplegg før praksisperioden. Ein student skriv at fleire tema kjem igjen i både DIDANOR1 og DIDANOR2 og spør om det hadde vore mogleg å heller fordele temaa på dei to kursa (DIDANOR1 og DIDANOR2). Ein annan student nemner at han/ho vil ha meir fokus på rettleiing av tekstar skrivne av minoritetsspråklege elevar. Ein annan student skriv at det hadde vore flott om forelesarane kunne halde seg innanfor den tilmålte tida.

Fleire av studentane peiker på at vurderingsforma i faget (skriftleg prosjektoppgåve eller munnleg eksamen) er for stor for 7,5 studiepoeng. Nokre skriv ikkje om dette under spørsmålet om forbetringar, men under spørsmålet «Har du andre kommentarar til emnet?». Eg vel likevel å skrive om desse kommentarane her, sjølv om vurderinga av faget, særleg når det gjeld prosjektoppgåva, handlar om heile PPU-modellen, ikkje berre DIDANOR2/DIDANORAN2 som eit enkelt emne.

Ein student skriv også under «andre kommentarar» at han/ho ikkje fekk så mykje ut av den fellesspråklege delen av pensum og undervisninga. Ein annan student understreker at informasjonsflyten må bli betre, til dømes når det gjeld innhaldet i prosjektoppgåva og oppmøte på undervisningsverkstad på kveldstid.

Når det gjeld pensum, skriv 10 av 11 studentar at omfanget av pensum er passe, medan ein student skriv at det er for stort. 9 av 11 studentar skriv også at pensum har passe vanskegrad, medan to studentar svarer «veit ikkje» på dette spørsmålet.

Ettersom våren 2016 var første semester med litteratur frå litteraturkiosken, fekk studentane også spørsmål om i kva grad dei var nøgde med denne ordninga i samanheng med faget DIDANOR2, med moglegheit til å utdjupe svaret sitt. Her spriker meiningane ein del: Tre studentar skriv at dei er nøgde med korleis dette har fungert på DIDANOR2, fire skriv at dei er verken nøgde eller misnøgde, medan fire skriv at dei er misnøgde. Ein student som skriv at han/ho er nøgde, skriv som grunngiving at med litteraturkiosken har han/ho moglegheita til å velje å kjøpe dei tekstane han/ho meiner er mest relevante, ikkje eit heilt kompendium. Kommentarene frå dei som er verken nøgde eller misnøgde og dei som er misnøgde går ut på at det å kjøpe tekstane i litteraturkiosken er litt meir tungvint enn å berre kjøpe eit

kompedium, også fordi det er litt meir uoversiktleg og krev at ein set seg grundigare inn i litteraturlista med ein gong, at det tok litt tid før litteraturen blei tilgjengeleg i litteraturkiosken, at litteraturkiosken inneber at ein ikkje kan kjøpe eller selje tekstane brukt, slik ein kan med eit «vanleg» kompedium. Det blir også kommentert at det er vanskeleg å lese så mykje tekst på skjerm, og at om ein uansett skal skrive ut alle artikkane, blir mengda papir like stor som i eit vanleg kompedium.

Sju studentar skriv at samanhengen mellom DIDANOR2 og andre emne innafor PPU-systemet er svært god eller ganske god, ein student markerer ein stad mellom «ganske god» og «svak», og to studentar skriv at samanhengen er svak.

Som grunngeving peiker fleire studentar på ein samheng mellom pedagogikkemna og DIDANOR2 som til dømes kjem til syne i referansar til pedagogar, særleg når det gjeld tema knytt til danning og læreplanen. Ein student kommenterer at det dei lærer i DIDANOR2 konkretiserer det dei lærer i pedagogikk, medan ein annan peiker på tydeleg samheng mellom DIDANOR1 og DIDANOR2. Dei tre studentane som har svart at samanhengen er svak eller mellom ganske svak og svak, har ikkje utdjupa svaret sitt.

Faglærer si samla vurdering, inkl. forslag til betringstiltak:

Alt i alt ser det ut til at studentane er nøgde med faget når det gjeld både undervisning, informasjon og organisering, til tross for nokre misnøgde røyster. Vi har brukt tid på å lage ein logisk plan for rekkefølga av forelesingane på emnet, og denne organiseringa ser ut til å fungere godt. Som emneansvarleg tar eg til meg kommentarane som gjeld behovet for auka informasjonsflyt.

Det ideelle hadde sjølvsagt vore om fleire enn 11 studentar hadde deltatt på evalueringa. Det gjeld særleg DIDANORAN2, der ingen av studentane møtte på forelesinga der evalueringa blei gjennomført. Ordninga med at studentane må melde frå om at dei ikkje kjem på forelesing er i utgangspunktet god, sjølv om det er ein del studentar som ikkje seier ifrå. Ein av grunnane til at dette ikkje kjem fram i evalueringsskjemaet kan vere at dei 11 som møtte til siste forelesing generelt har vore mykje til stades, og at dei såleis ikkje har hatt bruk for å seie ifrå at dei ikkje kjem. Kanskje må forelesarane vere flinkare til å minne studentane på å melde frå om fråfall undervegs i semesteret.

Det er positivt å sjå at studentane opplever undervisninga som god og at dei opplever det at ein bruker tid på gruppeoppgåver og diskusjon som noko positivt. På same tid er det nok lurt at forelesingane ikkje blir redusert til å berre dreie seg om dette, den tid mange av studentane ikkje alltid har lese det anbefalte pensumet før forelesinga, eller dei treng hjelp med å forstå og prosessere pensumtekstane. Å legge noko meir vekt på det minoritetsspråklege perspektivet, særleg i samheng med praksis, er noko ein kan ta med seg til våren 2017. Når det gjeld ønsket om å fokusere meir på undervisningsopplegg før studentane skal ut i praksis, er jo det noko av det studentane skal lære i praksisperioden. Planlegging av, gjennomføring av og refleksjon over undervisning er sjølvsagt eit viktig tema innanfor emnet, men det må ikkje bli for dominerande i forhold til andre sentrale tema.

At studentane skriv at dei kjenner seg trygge på dei andre i gruppa er flott; det kan ha samheng med at det har vore ei nokså stabil gruppe studentar som har følgd forelesingane. Dette er noko det vil vere viktig å legge til rette for også i framtida.

Når det gjeld kritikken om at prosjektoppgåva på 5000 ord er for stor, kan det godt hende at studentane ikkje tar med i rekneskapen at oppgåva skal basere seg på erfaringar frå praksis, og desse vil da sjølvsagt også ta opp ein del av desse 5000 orda. Prosjektoppgåva er ei naturleg forlenging av dei kortare oppgåvene studentane skriv på DIDANOR1. Eg vil også peike på at studentane fekk god informasjon om prosjektoppgåva på den første forelesinga på emnet, sjølv om ein samstundes sjølvsagt må passe på at informasjon om slike forhold når ut til heile studentgruppa.

Når det gjeld munnleg eksamen, gjorde studentane som valde denne vurderingsforma det også godt. Likevel kan det vere aktuelt å diskutere i kva grad ein skal halde på varianten med å ha ei digital mappe som førebuing til denne eksamenen. Eg vil i alle fall tale for at ein bør skrive ei meir utførleg skildring av korleis denne mappa skal skrivast, kva som kan vere innhaldet i ho og korleis munnleg eksamen er organisert, til neste gong emnet DIDANOR2 skal bli gjennomført.

Pensumet for emnet blei revidert hausten 2016. Difor var det spanande å sjå korleis studentane reagerte på dette. Her verkar det også som om studentane i stor grad er nøgde. På same tid er det viktig at ein gjennomgåande vurderer pensumlitteraturen med eit kritisk blikk: Tekstane som utgjer litteraturlista bør vere aktuelle, knytt til sentrale aspekt ved emnet slik det er omtala i emneskildringa, vere tilpassa nivået til studentane og balansere mellom tilknytning til praksis og dei teoriane som utgjer fundamentet for emnet og didaktikken.

Gjennom semesteret har det blitt uttrykt misnøye knytt til pensumlitteraturen på DIDANORAN2. Eg tar dette til etterretning og tenker at ein godt kan diskutere ein revisjon av pensumlitteraturen på DIDANORAN2 før neste vår (2017). Her vil det nok også vere høveleg å trekke inn kompetanse frå fagfeltet på norsk som andrespråk.

Som emneansvarleg er eg klar over at pensumlitteraturen i DIDANOR2 og DIDANORAN2 blei seint tilgjengeleg i litteraturkiosken – det tar eg på mi kappe. Dette ser eg likevel på som ein innkøyringsfeil og ikkje som noko som kjem til å bli eit problem i framtida. Fleire av innvendingane til studentane kjem sannsynlegvis til å spakne etter kvart som dei venner seg til korleis litteraturkiosken fungerer.

Det er også positivt å sjå at fleire av studentane ser samanhengen mellom DIDANOR2 og pedagogikkemna. På same tid er dette noko ein også bør fokusere på vidare, til dømes ved å samanlikne pensumlistar og forelesingstema i dei ulike emna. At dei tre studentane som meiner samanhengen mellom DIDANOR2 og andre emne i PPU-systemet er svak, vel å ikkje grunnegi dette synspunktet, ser eg på som uheldig, då ein er avhengig av å få meir konkret tilbakemelding frå desse kritiske røystene for å kunne gjere noko med det dei synest ikkje fungerer.

Å legge til rette for at studentane får meir ut av det fellesspråklege pensumet og undervisninga i fellesspråkleg didaktikk bør vere eit diskusjonstema for vidare utbetring av faget, men også i tverrfaglege forum.

UiB, 30.06.2016

Marthe Hatlen Grønsveen (emneansvarleg)